

Gyász évtizedeken át 2017.11.17.

Szerző Administrator

2017. november 22.

Utolsó frissítés 2017. november 22.

2017. november 17., péntek, Nyílttér 73 esztendeje, hogy sírnak a utódok, akiknek szülei, testvérei, rokonai, ismerősei a barcaföldvári haláltáborban szenvedtek, miután a román hadsereg összefogdosta és ide hurcolta az útjába került védtelen magyar és német embereket.

A láger egy adott időpontban több mint 6000 szenvedő foglyából 1000-nél több balszerencsés személy veszítette el életét. A tifusz, az agyonkínzás, éheztetés, szomjaztatás, a sárban, mocsárban, hidegben való tartás megtette a magáét... Az áldozatok között sok a háromszéki is, szentivániról is tudunk. Emlékezetükre a Földvárral szomszédos községben, Hídvégen szolgált Ungvári Barna András (jelenleg uzoni) református lelkipásztor kezdeményezésére épült meg a volt gyűjtőtábor szélén, a szovjet katonák hadi temetője mellé a kovácsoltvas kerítéssel körbefogott sírkert, közepében egy robusztus sírkövel. Sokszor volt már meggyalázva, csúfolva, de mégis áll ez az emlékmű, és 2000 óta minden évben, az utóbbi időben november 4-én, a nemzet gyásznapján virágba és lobogó gyertyafénybe borul e kis temetőkert.

Idén már 18. alkalommal gyűltünk össze több százan vezekelni és emlékezni. Megfigyelésem szerint igen sokan voltak köztünk rendszeresen ide látogatók, sajnos inkább középkorú és idős emberek. Ugyancsak rendszeresen gyűlnek össze ide a különböző történelmi egyházak vezetői – Brassóból, Földvárról, Hídvégről, Uzonból, Úrmösről és máshonnan is –, az egyházi és civil dalárdák és énekkarok, a vitézi rendek különböző körzetekből – Kézdi, Sepsiszentgyörgy, Barót – díszöltözetben, az RMDSZ és más politikai tömörülések delegáltjai, sok-sok civil szervezet tagjai és magánszemélyek, főképp Erdővidékről, de sok más helyről is.

A műsor, a beszédek, versek, szavalatok, énekek, koszorúzás és a díszőrség tette méltóságossá ezt az eseményt. Szomorú szívvel emlékeztünk azon katonára vagy civil foglyokra, akik 1944–45-ben itt, nem is a harctéren veszítették el életüket. Értük helyeztük el az emlékezés sok-sok koszorúját és énekeltük el himnuszainkat.

N. Kányádi Mihály, Szentivánlaborfalva